

VALSTYBINĖ
DUOMENŲ
APSAUGOS
INSPEKCIJA

AKTUALIŲ TEISMŲ SPRENDIMŲ APIBENDRINIMAS UŽ 2024 METUS

SUTRUMPINIMAI

ADTAĮ – Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymas

BDAR – 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas(ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas)

Inspekcija – Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija

LVAT – Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

LAT – Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

VAAT – Vilniaus apygardos administracinis teismas

1. LVAT 2024 m. gruodžio 4 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-280-822/2024 (dėl fizinio asmens pareigų nevykdymo ir baudos pagrįstumo)

Ginčas kilo tarp fizinio asmens ir Inspekcijos dėl baudos skyrimo už tai, kad fizinis asmuo nesuteikė priegios galimybės, pagrįstumo ir teisėtumo. VAAT atmetė fizinio asmens skundą, pripažindamas Inspekcijos sprendimą teisėtu. Fizinis asmuo pateikė apeliacinį skundą LVAT.

Inspekcija, gavusi skundą dėl galimai neteisėtai vykdomo vaizdo stebėjimo, kreipėsi į skundžiamą asmenį su nurodymu, suformuluodama konkrečius klausimus. Skundžiamas asmuo pateikė atsakymą, kuriame paaiškino tik apie daikto nuosavybę, tačiau į Inspekcijos klausimus neatsakė. Inspekcija į skundžiamą asmenį su nurodymu kreipėsi pakartotinai, tačiau skundžiamas asmuo Inspekcijai atsiuntė el. laišką, kuriame uždavė savo klausimus Inspekcijai, o į nurodyme suformuluotus klausimus atsakymų nepateikė. Dėl šios priežasties Inspekcija pakartotinai kreipėsi su raštu, kuriame skundžiamam asmeniui nurodė, kad iki nustatyto termino nesulaukusi atsakymo į nurodyme pateiktus klausimus, pradės administracinės baudos skyrimo procedūrą. Skundžiamas asmuo atsakydamas į pastarąjį Inspekcijos raštą deklaratyviai nurodė, jog kameras savo sklypo dalyje naudoja, vadovaudamasis BDAR 2 straipsnio 2 dalies c punkto pagrindu, tačiau

į Inspekcijos nurodyme suformuluotus klausimus neatsakė. Inspekcija, atsižvelgdama į tai, kad skundžiamas asmuo neteikia prašomos informacijos nusprendė pradėti baudos skyrimo procedūrą ir skyrė baudą už prieigos galimybės nesuteikimą pažeidžiant BDAR 58 straipsnio 1 dalies a punktą.

Skundžiamas asmuo nurodė manantis, kad jo atžvilgiu BDAR netaikomas, todėl visi Inspekcijos reikalavimai ir nurodymai yra neteisėti ir nepagrįsti, jam negali būti taikoma jokia atsakomybė pagal BDAR. Skundžiamas asmuo teigė, kad Inspekcija nevertino, ar skundo dalykas patenka į BDAR taikymo sritį. Taip pat nurodė, kad jo manymu, jis turėjo teisę neteikti prašomos informacijos, nes Inspekcija nepatvirtino, kad gautos informacijos neatskleis tretiesiems asmenims.

LVAT vertinimu, Inspekcija, tirdama skundą, negalėjo įvertinti, ar šio skundo dalykas patenka į BDAR taikymo sritį, nes pareiškėjas neatsakinėjo į Inspekcijos klausimus, todėl jo atžvilgiu ir buvo pradėta administracinės baudos skyrimo procedūra. LVAT nurodė, kad tik įvertinusi prašomus pateikti duomenis, Inspekcija galėjo spręsti, ar skundžiamo asmens atžvilgiu BDAR netaikomas (t. y. ar vykdydamas vaizdo stebėjimą jis tikrai užsiima išimtinai asmenine ar namų ūkio veikla (BDAR 2 straipsnio 2 dalies c punktas). Kadangi pareiškėjo skundas Inspekcijai buvo pateiktas, jo nuomone, dėl BDAR nuostatų pažeidimų, Inspekcija, kreipdamasi į skundžiamą asmenį ir prašydama pateikti skundo nagrinėjimui reikalingą informaciją, pagrįstai vadovavosi BDAR 58 straipsnio 1 dalies a punkto, 58 straipsnio 2 dalies i punkto bei ADTAĮ 12 straipsnio 2 dalies 1 punkto ir 14 straipsnio nuostatomis. Teismas taip pat nurodė, kad Inspekcija teisėtai ir pagrįstai pripažino skundžiamo asmens (apelianto) veiksmus neteikti prašomos tyrimui atlikti reikalingos informacijos tyčiniai bei sąmoningais, sunkinančiais jo atsakomybę, todėl jam buvo paskirta bauda.

LVAT atmetė apeliacinį skundą ir paliko nepakeistą Vilniaus apygardos administracinio teismo sprendimą.

2. LVAT 2024 m. rugsėjo 18 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2072-552/2024 (dėl duomenų subjekto teisių)

Ginčas tarp pareiškėjo ir Valstybės vaiko teisių apsaugos tarnybos Klaipėdos apskrities skyriaus (atsakovo) kilo dėl atsisakymo pakeisti Vaiko situacijos vertinimo anketą, nurodant tikslų vaiko nuolatinės gyvenamosios vietos adresą. Pirmosios instancijos teismas atmetė pareiškėjo skundą, pripažindamas atsakovo veiksmus teisėtais. Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad atsakovas, būdamas pareiškėjo sūnaus ir jo motinos duomenų tvarkytojas, turėjo nurodyti ir BDAR nuostatas, reglamentuojančias jo pareigą neatskleisti duomenų, tačiau šį pažeidimą teismas pripažino formaliu.

Pareiškėjas pateikė apeliacinį skundą LVAT. Pareiškėjas, tvirtino, jog atsakovas, būdamas asmens duomenų tvarkytoju, neturėjo teisės atsisakyti pateikti informaciją apie vaiko gyvenamąją vietą, vadovaudamasis BDAR. Be to, atsisakymas suteikti pareiškėjui informaciją apie

pareiškėjo vaiko gyvenamąją vietą, pažeidė jo, kaip tėvo, teisę žinoti savo vaiko gyvenamąją vietą ir tinkamai vykdyti tėvo pareigas. Pareiškėjas teigia, kad nors teismas pripažino formaliu pažeidimą dėl BDAR nuostatų nenurodymo, tačiau toks teismo požiūris nėra pagrįstas, nes šis pažeidimas turi esminę reikšmę tėvo teisėms gauti informaciją apie vaiką. Pareiškėjo nuomone, tai nėra formalus trūkumas, o tai yra trūkumas, ribojantis tėvo teisę gauti informaciją.

LVAT išaiškino, kad Pareiškėjo teisė gauti informaciją apie vaiką yra ribojama vaiko interesais. Nagrinėjamu atveju nepilnametis sūnus prašė neatskleisti savo ir motinos gyvenamosios vietos duomenų dėl ankstesnio tėvo elgesio, kurį patvirtino byloje surinkti dokumentai. LVAT taip pat nurodė, kad pareiškėjas neturi pagrindo tiesiogiai remtis BDAR nuostatomis, nes jos gina būtent duomenų subjekto – pareiškėjo sūnaus – teisę į teisėtą jo asmens duomenų tvarkymą, be kita ko, pagrįstą duomenų kiekio mažinimo principu. Tik duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad duomenų valdytojas nepagrįstai nedelsdamas ištaisytų netikslus su juo susijusius asmens duomenis. Nagrinėjamu atveju duomenų subjektas ne tik nedavė sutikimo atskleisti jo gyvenamosios vietos duomenis, bet ir tiesiogiai uždraudė tai daryti.

3. LVAT 2024 m. rugsėjo 11 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-442-629/2024 (dėl sveikatos duomenų tvarkymo teisėtumo)

Ginčas kilo tarp UAB X (pareiškėjas) ir Inspekcijos dėl Inspekcijos sprendimo, kuriuo konstatuotas šios bendrovės asmens duomenų tvarkymo pažeidimas tvarkant vaiko sveikatos duomenis.

Bendrovė teikia ugdymo paslaugas įvairaus amžiaus vaikų grupėms. Trečiasis suinteresuotas asmuo ketino leisti savo sūnų lankyti pareiškėjo ugdymo įstaigą (darželį), tačiau vaikas nepradėjo ugdymo įstaigos lankyti. Pareiškėjas elektroniniu paštu pranešė Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Švietimo aplinkos skyriui apie tai, jog pareiškėjas nori grąžinti vaiko krepšelį. Pareiškėjas el. laiške nurodė, kad vaikas „taip ir nepradėjo lankyti mūsų įstaigos dėl sveikatos būklės“ (toliau – ir Teiginys).

Inspekcija pripažino, kad minėtu Teiginiu buvo atskleisti sveikatos duomenys. Pareiškėjas nurodė manantis, kad Teiginys neatskleidė jokios informacijos apie vaiko medicininę būklę, nei kitos informacijos, kuri galėtų būti laikoma sveikatos duomenimis plačiąja prasme (sugebėjimai, alergijos, įpročiai ir pan.). Teiginys tik atskleidė pareiškėjo ugdymo įstaigos nelankymo priežastį ir negali būti laikomas sveikatos duomenimis BDAR prasme.

VAAT atmetė bendrovės skundą, todėl ši pateikė apeliacinį skundą LVAT. Pareiškėjas apeliaciniame skunde dėstė argumentus, susijusius su el. laiške pateiktu bendro pobūdžio Teiginiu, nuomone, jog pareiškėjo pateikta informacija nėra sveikatos duomenys, kaip tai suprantama pagal BDAR, o Teiginys leidžia susidaryti tik nuomonę ir prielaidas apie neigiamą sveikatos būklę.

1) *Dėl sveikatos duomenų sąvokos ir tvarkymo*: LVAT išaiškino, kad BDAR yra įtvirtinta labai plati sveikatos duomenų sąvoka, kuriems, be kita ko, kaip specialiosios kategorijos asmens duomenims, yra taikytina aukštesnio lygio apsauga, t. y. juos draudžiama tvarkyti, išskyrus BDAR 9 straipsnio 2 dalyje nustatytas išimtis. LVAT konstatavo, kad Teiginys „nepradėjo lankyti mūsų įstaigos dėl sveikatos būklės“ vienareikšmiškai suponuoja apie asmens sveikatos problemas ar kitas kontraindikacijas, kurios daro įtaką jo galimybei lankyti pareiškėjo ugdymo įstaigą (darželį), ir yra duomenys apie duomenų subjekto sveikatos būklę kaip jie suprantami pagal BDAR. Kadangi bendrovė nepateikė įrodymų apie teisėtus tikslus ar pagrindus pagal BDAR 9 str. 2 d., buvo konstatuota, kad ji neteisėtai rinko ir tvarkė vaiko sveikatos duomenis, taip pažeisdama BDAR 5 straipsnio 1 dalį.

2) *Dėl sveikatos duomenų atskleidimo*: Bendrovė el. laiške Vilniaus miesto savivaldybei nurodydama, kad lėšas nori grąžinti dėl vaiko nesilankymo įstaigoje dėl sveikatos būklės, neturėjo teisėto pagrindo pagal BDAR 9 straipsnio 2 dalį, todėl nepagrįstai atskleidė vaiko sveikatos duomenis ir pažeidė BDAR principus dėl teisėtumo ir duomenų kiekio mažinimo.

Pareiškėjo UAB X apeliacinis skundas atmestas; pirmosios instancijos teismo sprendimas paliktas nepakeistas.

4. [LVAT 2024 m. birželio 26 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-393-525/2024 \(dėl notaro prieigos prie registru duomenų teisėtumo\)](#)

LVAT nagrinėjo pareiškėjo apeliacinį skundą dėl VAAT sprendimo, kuriuo buvo atmestas pareiškėjo skundas prieš Inspekciją. Ginčas kilo dėl Inspekcijos sprendimo, kuriuo buvo atmesta pareiškėjo skundo dalis dėl notaro biuro veiksmų, tikrinant duomenis Registru centro duomenų bazėse.

1) *Dėl notaro prieigos prie registru duomenų*: LVAT nustatė, kad notarai privalo patikrinti valstybės registruose esančius duomenis, turinčius esminės reikšmės notarinio veiksmo atlikimui ir asmenų teisėtų interesų apsaugai. Notarė turėjo teisę gauti duomenis iš Nekilnojamojo turto registro.

2) *Dėl duomenų tvarkymo teisėtumo*: Duomenys gali būti tvarkomi teisėtai tik tuo atveju, jei taikoma bent viena iš BDAR 6 straipsnio 1 dalyje nurodytų sąlygų. Šiuo atveju notaras rinko duomenis siekdamas patikrinti būsimo sandorio teisėtumą pagal BDAR 6 straipsnio e punktą ir Notariato įstatymo 51 straipsnį.

Apeliacinis skundas atmestas; VAAT sprendimas paliktas nepakeistas.

5. LVAT 2024 m. birželio 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-151-822/2024 (dėl asmens duomenų viešinimo teisėtumo)

LVAT nagrinėjo Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos (toliau – Taryba) apeliacinį skundą dėl VAAT sprendimo, kuriuo buvo iš dalies patenkintas Tarybos skundas prieš Inspekciją. Ginčas kilo dėl to, kad Inspekcija pripažino Tarybą pažeidus BDAR principus, viešai paskelbiant fizinio asmens gyvenamosios vietos adresą savo interneto svetainėje. Pirmosios instancijos teismas panaikino Inspekcijos sprendimo dalį dėl papeikimo, tačiau paliko galioti nurodymą nutraukti adreso skelbimą.

Pareiškėjas (Taryba) skunde nurodė, kad Inspekcija ginčijamame sprendime padarė išvadą, jog Taryba, savo internetiniame puslapyje paskelbdama fizinio asmens gyvenamosios vietos adresą, pažeidė BDAR 5 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose įvirtintus tikslo apribojimo ir duomenų kiekio mažinimo principus. Inspekcija nurodė, kad Taryba veiklos teritoriją šiuo atveju galėjo apibrėžti, nurodydama tik statinio tipą (individualus / daugiabutis ir pan. gyvenamasis namas), o ne nurodyti konkretų adresą. Atsižvelgdama į tai, Inspekcija pareiškė Tarybai papeikimą ir davė nurodymus: 1) nutraukti fizinio asmens gyvenamosios vietos adreso skelbimą Tarybos valdomame interneto puslapyje; 2) skelbiant leidimo veiklos teritoriją pasirinkti tokį būdą, kad nebūtų atskleista daugiau asmens duomenų, nei būtina tikslui pasiekti.

Pareiškėjo, vadovaujantis aktualių teisės aktų nuostatomis¹, teritorija, kurioje verčiamasi leidimu gaminti elektros energiją reguliuojama veikla, dėstoma taip: gatvė (jeigu yra), namo numeris (jeigu yra), kaimo, viensėdžio pavadinimas ar miesto, miestelio pavadinimas, savivaldybės pavadinimas, žemės sklypo kadastro numeris, jeigu elektros energijos gamybos įrenginiai pastatyti žemės sklype, ar statinio, kuriame ar ant kurio pastatyti elektros energijos gamybos įrenginiai, unikalus numeris. Taigi, Pareiškėjas teigė, kad veiklos teritorija turi būti apibrėžiama adresu, kuriuo vykdoma leidimu reguliuojama veikla, net jei fizinių asmenų, vykdančių leidimais reguliuojamą veiklą, atveju toks adresas gali sutapti, bet nebūtinai sutampa, su asmens gyvenamosios vietos adresu.

Pareiškėjo nuomone, Inspekcija, priimdama sprendimą ir juo pateikdama Taisyklių 14.5 papunkčio išaiškinimą, veikė *ultra vires* (viršijo jai suteiktus įgaliojimus), nes Inspekcija nėra įgaliota oficialiai aiškinti teisės aktus. Be to, Inspekcija sprendimu nustatė, kokia informacija gali būti skelbiama, nurodant veiklos teritoriją (kai skelbiama informacija apie fiziniams asmenims išduotus leidimus). Tokiu būdu Inspekcija savo sprendimu pakeitė Taisyklėse, kurios patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu, nustatytą teisinį reguliavimą. Pasak pareiškėjo, Inspekcija turėjo kreipti į kompetentingą instituciją su siūlymu inicijuoti Taisyklių pakeitimus,

¹ Veiklos elektros energetikos sektoriuje leidimų išdavimo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2019 m. rugpjūčio 7 d. nutarimu Nr. 829 „Dėl Veiklos elektros energetikos sektoriuje leidimų išdavimo taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės).

suderinant jų nuostatas su BDAR reikalavimais, t. y. aiškiau nustatant, kokie duomenys turi būti skelbiami, nurodant veiklos teritoriją, o ne sprendime pateikti savo subjektyvų ir teisės aktų nuostatomis nepagrįstą veiklos teritorijos sąvokos aiškinimą bei bausti Tarybą ir nurodyti jai veikti priešingai teisės aktuose nustatytam reglamentavimui.

LVAT nurodė, kad Taisyklių 14.5 papunktyje, kuriame nurodyta, kokia informacija Tarybos interneto svetainėje turi būti skelbiama apie leidimą, išduotą elektros energetikos sektoriuje, įtvirtinta, jog Taryba skelbia informaciją, be kita ko, apie leidimu reguliuojamos veiklos teritoriją. Pažymėtina, kad minėtame punkte nėra detalizuota, kokia informacija turi būti pateikiama, nurodant „leidimu reguliuojamos veiklos teritoriją“, todėl sutiktina su Inspekcijos ir pirmosios instancijos teismo vertinimu, jog Taryba, taikydama Taisyklių nuostatas, turi pati pasirinkti minėtų nuostatų įgyvendinimo būdą, kuris atitiktų ne tik Taisyklių 14.5 papunkčio reikalavimus, bet ir užtikrintų asmens duomenų apsaugą. LVAT konstatavo, kad Taryba, kaip duomenų valdytoja, turėjo įvertinti asmens duomenų kiekio mažinimo principą prieš viešindama informaciją. Buvo nustatyta, kad paskelbtas fizinio asmens adresas nebuvo būtinas siekiamam tikslui pasiekti ir toks duomenų tvarkymas negali būti laikomas teisėtu pagal BDAR nuostatas.

LVAT taip pat pabrėžė, kad nors Taisyklės, kaip norminis administracinis aktas, yra privalomas pareiškėjui, tačiau tai nesudaro pagrindo pareiškėjui savo veikloje nesivadovauti BDAR nuostatomis, kuris yra tiesioginio taikymo aktas ir taip pat privalomas pareiškėjui. Kaip jau buvo minėta, pareiškėjas, tvarkydamas asmens duomenis, privalėjo vadovautis BDAR nuostatomis, *inter alia* BDAR įtvirtintais tikslo apribojimo ir duomenų kiekio mažinimo principais. Šios pareigos nepaneigia ta aplinkybė, kad nacionaliniame norminiame teisės akte (Taisyklėse) nustatytos galbūt BDAR normoms prieštaraujanti vadaus teisės nuostatos. Kitaip tariant, Taisyklėse nustatyta teisė pareiškėjui tvarkyti tam tikrus asmens duomenis nesudaro pagrindo nepaisyti BDAR nuostatų, *inter alia* asmens duomenų tvarkymo principų. Vien ta aplinkybė, kad toks duomenų tvarkymas yra įtvirtintas nacionaliniame norminiame teisės akte (Taisyklėse), *per se* (pati savaime) nesudaro pagrindo konstatuoti, kad šis asmens duomenų tvarkymas yra teisėtas ir atitinka BDAR įtvirtintus pamatinius asmens duomenų tvarkymo principus.

Pareiškėjo apeliacinis skundas buvo atmestas; VAAT sprendimas paliktas nepakeistas.

6. LVAT 2024 m. vasario 21 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-272-629/2024 (dėl advokato teisės rinkti asmens duomenis vykdymo procese)

Ginčas kilo dėl advokato veiksmų, kai šis prisijungė prie Nekilnojamojo turto registro (NTR) duomenų bazės ir rinko fizinio asmens duomenis be tiesioginės sutarties su šiuo asmeniu. Pirmosios instancijos teismas nustatė, kad advokatas veikė teisėtai, todėl pareiškėjo skundas buvo atmestas. Pareiškėjas pateikė apeliacinį skundą LVAT dėl VAAT sprendimo, kuriuo buvo atmestas jo skundas prieš Inspekciją.

Pareiškėjas skunde teigė, kad pagal LAT praktiką, teisinė pagalba visada teikiama konkrečiu klausimu, reikalaujančiu teisinių žinių, todėl būtina advokato ir kliento sutarties dėl teisinės pagalbos sąlyga yra konkretūs klausimai, dėl kurių teikiama teisinė pagalba, arba bent jau tam tikra veiklos sritis, kurioje tokia pagalba teikiama.

Ginčo atveju tarp advokato ir jo klientės buvo sudarytos dvi sutartys – viena dėl santuokos nutraukimo bylos vedimo, o kita dėl bylos vedimui dėl įpareigojimų nustatymo ir skolos regresio teise priteisimo. Pareiškėjo duomenys buvo tikrinti ne teisinių paslaugų teikimui šeimos byloje ir ne dėl įpareigojimų nustatymo ar skolos regresio tvarka išieškojimo. Advokatas įvardino, kad duomenys rinkti dėl negalėjimo išieškoti iš skolininko turto actio Pauliana tikslu. Sutartis kliente dėl teisinių galimybių išieškoti iš skolininko turto ar ginčyti jo sandorius sudaryta nebuvo, pavedimas teikti teises paslaugas šiais klausimais negautas.

LVAT nurodė, kad LVAT praktikoje yra pasisakyta, jog prašyme pateikti asmens duomenis advokatas turi nurodyti asmens duomenų naudojimo tikslą, teikimo bei gavimo teisinį pagrindą ir prašomų pateikti asmens duomenų apimtį, be to, advokato kreipimesi turi būti pateikti duomenys, įrodantys prašomų pateikti dokumentų ar jų nuorašų ryšį su teikiamų paslaugų teikimu (žr., pvz., 2016 m. gegužės 16 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-1217-662/2016; 2018 m. rugpjūčio 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-1509-520/2018).

LVAT nustatė, kad ginčo atveju tarp advokato ir klientės buvo sudaryta teisinių paslaugų sutartis dėl įpareigojimų nustatymo ir skolos regresio teise priteisimo, kurią vykdant (t. y. atstovaujant klientę) kilo būtinybė surinkti duomenis apie pareiškėjo turėtą / turimą turtą, todėl advokatas NTR duomenų bazėje peržiūrėjo pareiškėjo duomenis apie nekilnojamąjį turtą. LVAT padarė išvadą, kad advokatas motyvuotai susiedamas jas su tinkamu turimų sutarčių su kliente vykdymu (actio Pauliana instituto taikymas yra aktualus, siekiant atkurti skolininko sudarytu sandoriu pažeistą jo mokumą), todėl nagrinėjamu atveju egzistavo BDAR 6 straipsnio 1 dalies f punkte nustatytas duomenų tvarkymo pagrindas.

Pareiškėjo apeliacinis skundas buvo atmestas; pirmosios instancijos teismo sprendimas paliktas nepakeistas.

7. LVAT 2024 m. vasario 7 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-176-525/2024 (dėl viešosios informacijos rengėjo duomenų tvarkymo)

Byloje nagrinėjamas ginčas materialiosios teisės prasme kilo dėl to, ar Visuomenės informavimo etikos komisijai (toliau – Komisija) priėmus sprendimą pripažinti visuomenės informavimo priemonėje paskelbtoje publikacijoje padarytą etikos pažeidimą ir viešoje interneto svetainėje paskelbus šio sprendimo rezoliucinę dalį bei nurodžius atitinkamos publikacijos rengėją (žurnalistą), toks žurnalisto vardo ir pavardės nurodymas (duomenų tvarkymas) yra suderinamas su asmens duomenų teisinės apsaugos reikalavimais, šiuo atveju – BDAR 6 straipsnio 1 dalies c ir e punkto duomenų teisėto tvarkymo sąlygomis.

1) *Dėl Visuomenės informavimo etikos komisijos sprendimų skelbimo*: Teismas nustatė, kad pagal Visuomenės informavimo įstatymą ir Etikos komisijos darbo reglamentą yra teisinė prievolė visa apimtimi skelbti priimtus sprendimus interneto svetainėje, įskaitant viešosios informacijos rengėjo vardą ir pavardę, taip užtikrinant, jog teisę į informaciją turintys piliečiai susidarys teigiamą arba neigiamą nuomonę apie Žurnalistės darbą ir patikimumą.

2) *Dėl asmens duomenų tvarkymo*: LVAT nesutiko su pirmosios instancijos teismo pozicija, kad nėra pareigos paskelbti asmens duomenis. Teismas pabrėžė, kad nenustačius teisės keisti skelbtino turinio būtų galima savavališkai nuslėpti informaciją. LVAT pažymėjo, jog nenustačius Komisijos teisės keisti skelbtino sprendimo turinį, be kita ko, ir skelbtinų duomenų apimties aspektu, sutikus su šiuo teismo teiginiu byloje susidarytų teisės požiūriu ydinga situacija, sudaranti pagrindą Komisijai savavališkai įsiterpti į priimto bei skelbtino sprendimo turinį (jo rezoliucinę dalį) ir viešinti, priešingai nei to reikalauja įstatymas, viešosios informacijos rengėjo duomenis nuslepiančią informaciją. Teisėjų kolegijos vertinimu, tokiu atveju būtų nepagrįstai užkertamas kelias visuomenei susidaryti įspūdį apie viešosios informacijos rengėjo darbą ir patikimumą. Be to, savavališkas (be teisinio pagrindo atliekamas) priimamų aktų nuasmeninimas gali sudaryti prielaidas spręsti apie viešumo, duomenų išsamumo, skaidrumo ir atsakingo valdymo principų pažeidimus (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2023 m. gruodžio 20 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-936-525/2023).

3) *Dėl BDAR taikymo*: LVAT pripažino, kad žurnalistės vardo ir pavardės paskelbimas buvo teisėtas pagal BDAR 6 straipsnio 1 dalies c ir e punktus, nes tai buvo būtina norint įvykdyti teises prievoles.

LVAT tenkino Visuomenės informavimo etikos asociacijos apeliacinį skundą, panaikino Inspekcijos sprendimą.